

<https://www.dalmacijadanas.hr/ponos-kastela-i-dalmacije-anamarija-stazira-u-kbc-u-split-volontira-u-hajduku-radi-s-djecom-s-posebnim-potrebama-rastura-u-sahu/>

Ponos Kaštela i Dalmacije: Anamarija stažira u KBC-u Split, volontira u Hajduku, radi s djecom s posebnim potrebama, rastura u šahu...

[FOTO] Višestruko nagrađivana studentica i šahistica iz Kaštela kroz osobnu ozljedu pronašla je životni poziv – fizioterapiju. Danas je na pragu diplome, usavršava se u splitskoj bolnici, priprema za doktorat i ostavlja otvorena vrata svijetu

M. PODRUG / Foto: Privatni album – 8. kolovoza 2025. 08:12

Ozljeda ruke koju je zadobila na jednoj odbojkaškoj utakmici pomogla joj je u odluci da između Medicinskog fakulteta i Fizioterapije upiše potonji studij na kojem će uskoro magistrirati, a ona je 24-godišnja višestruko nagrađivana splitska top studentica i šahistica iz Kaštela, **Anamarija Odak**.

Na završnoj je godini Fizioterapije Sveučilišnog odjela zdravstvenih studija i trenutno stažira u splitskoj bolnici. Ovjenčana je Rektorovom nagradom za izvrsnost, nagradom za najboljeg studenta s najvećim prosjekom ocjena i nagradom na diplomskom studiju, što joj je potvrda da se njezin trud i rad isplatio tijekom godina.

Dok je bila u osnovnoj i srednjoj školi, osam je godina u dva različita kluba trenirala odbojku sve dok nije doživjela ozbiljnu ozljedu ruke. Proces rehabilitacije joj je bio jako zanimljiv, pa je nakon izlječenja nastavila trenirati. U to joj je vrijeme bilo fascinantno kako netko svojim rukama, znanjem i umijećem može drugome pomoći kod ozljeda i iako joj je tada bilo tek 15 godina, donijela je odluku da će to u budućnosti biti njezin životni poziv.

Volontiranje, Hajduk i rad s djecom – iskustvo koje oblikuje stručnjaka

Osim u jednoj splitskoj poliklinici, stekla je praksu jer je 2,5 godine **volontirala u Hajduku, potom u ŽNK Split kao i s djecom s posebnim potrebama** s kojima je radila na bazenima Poljuda. Ono što trenutno prolazi na praksi u bolnici je nešto sasvim drugačije jer radi s ležećim pacijentima koji su u principu pasivni, s obzirom na to da su na bolnički krevet stigli nakon operacije. Takve pacijente želi se vratiti u aktivnosti svakodnevnog života: da se mogu šetati, hraniti, odijevati i da u potpunosti budu samostalni.

- Meni je u bolnici malo teško jer sam poprilično empatična i onda kada vidim da je netko tužan, i meni je teško. Naravno, treba biti profesionalac i sve odraditi po protokolu, ali boli kada se vidi da ljudi pate ili da nisu sposobni sebi pomoći. Stvarno ima različitih životnih priča i dijagnoza. Na kraju dana mi bude dovoljan njihov osmijeh ili kada mi se zahvale. To mi dosta znači, veseli me. Moram priznati da mi je čaroban i rad s djecom na odjelima.

Znanost, empatija i suze pacijenata: izazovi bolničke svakodnevice

Koliko Anamarija voli to što radi govori i podatak da je tijekom studiranja čak i pauze na fakultetu koristila za odlazak na posao ili bi učila, a nekada čak ne bi ni spavala. Sportska fizioterapija, koju im je držao prof. **Ante Burger**, bio joj je najdraži predmet jer se, kaže, profesor uvijek trudio, pogotovo za izvannastavne aktivnosti, vodeći ih na Poljud i Gripe da vide sport iznutra.

- Taj je profesor bio blizak nama studentima, uvijek otvoren za pitanja i 24 sata na raspolaganju. Bio nam je prijatelj, pa profesor koji nam je baš stručno prenio svoje znanje. Ostao mi je u pamćenju zbog svog predmeta koji je bio baš interesantan. Na fakultetu sam jako voljela pedijatrijske predmete. Nakon što diplomiram, cilj mi je doktorat, želim i u znanstvene vode u sportskoj fizioterapiji ili raditi s djecom. Priznajem, još se dvoumim, ne mogu još odlučiti.

Fizioterapiju bi svakako preporučila novim studentima, pogotovo onima koji su u sportu. Ona je do sada već dobila ponudu za doktorat u Švicarskoj i želja joj je to iskoristiti jer tamo može dobiti bolje prilike i razvijeniju znanstvenu infrastrukturu nego što je trenutno u Hrvatskoj, s obzirom na to da se vani puno više ulaže u znanost.

- S druge strane mi je žao otići jer bih željela ostati u Hrvatskoj. Volim Split, ovdje su naši ljudi, moj jezik, obitelj, prijatelji – baš sve. No, ne želim zatvarati vrata jer dobro je steći neko novo iskustvo, pa ću zato vrata ostaviti odškrinuta. Uskoro idem preko Erasmusa u madridski kamp tenisača **Rafaela Nadala**. Jedva čekam vidjeti kako je tamo. Možda mi se otvori neka mogućnost. Nikada se ne zna.

Dry needling, Erasmus i šah – kad znanje ide ruku pod ruku s talentom

Naša je sugovornica i šahistica koja je svojevremeno osvajala gradske i županijske nagrade te medalje. Glazba joj je strast. Završila je jedan razred glazbene škole za klavir, a danas je samouka i uporna djevojka koja osim klavira uči svirati i gitaru te pjeva. Nađe ona vremena i za sportske aktivnosti i trening.

U svojoj praksi u bolnici nailazi na brojne životne romane. Prisjeća se svog 92-godišnjeg pacijenta od kojeg su nakon moždanog udara svi digli ruke, no ne i ona koja je s njim uporno radila mjesec i pol dana svaki drugi dan. Postigla je odličan rezultat jer je nakon tjedan dana čovjek ustao i čak napravio nekoliko koraka. Nakon toga je prohodao i bio potpuno samostalan.

Najdraža edukacija koju je završila i koju trenutno prakticira je Dry needling, koji je vrlo sličan akupunkturi i provodi se suhim iglicama, a koristi se za oporavak mišića i kod živčanih oštećenja. Pomaže kod svih sindroma vezanih za živce, primjerice kod cervikobrahijalnog sindroma, ishijadikusa, teniskog i golferskog lakta, kod upaljenih mišića i sindroma karpalnog kanala. Tom kineskom medicinom, koja je tek stigla u Hrvatsku, u Splitu se uz Anamariju bavi tek još dvoje mladih ljudi.